

“Per atendre Castelló caldria una llei, i no n’hi ha voluntat ni temps perquè no hi ha Corts”

ENTREVISTA Josep Puxeu

Secretari d'Estat de Medi Rural i Aigua

TORTOSA *Silvia Berbis*

Pregunta: Quins balanç fa de la seua gestió a les acaballes de la legislatura?

Resposta: Fa molts anys que estic gestionant l'agricultura i el món rural, i en els darrers gairebé vuit anys, amb la secretaria d'Estat d'Agricultura i Món Rural, i després amb la de Medi Rural i Aigua, apassionant. És la primera vegada en la història d'aquest país en l'era moderna que les competències d'agricultura i aigua s'han gestionat de forma unitària. En un moment com l'actual, agricultura i agroindústria estan liderant les posicions d'exportació, hi ha política agrària comuna durant molts anys, més enllà del 2020, i cal fer una gestió adequada de l'aigua per créixer i donar resposta als ciutadans, fonamentalment per a usos urbans, però també industrials, agraris i molt especialment mediambientals. Ha de ser una faena de tots.

P: Per si n'hi ha algun dubte, una de les decisions del govern que més valora l'Ebre és la derogació del transvasament, però la llei del PHN continua considerant la possibilitat de transvasar aigua. Per què?

R: Penso que va ser el triomf del sentit comú. L'Ebre és un riu dels més importants d'Europa. I encara s'han de fer molts esforços per minimitzar fins i tot els consums actuals, s'han de continuar modernitzant regadius, han de continuar les polítiques de reutilització, i estem treballant en la qualitat de l'aigua des de la capçalera. S'ha fet faena, però el riu no dóna per a més, i en això et responc a la qüestió dels transvasaments. La gran opció de generació d'aigua als punts de més de-

manda, el Llevant, l'hem suplert fent 850 hectòmetres de capacitat de dessalinització. Aquesta és la faena que hem de fer, i no plantejar transvasaments impossibles.

P: Perquè, no es podia vetar per llei?
R: Això la directiva marc de l'aigua i la capacitat de finançament de l'obra pública ho farà impossible. A més, dissortadament, no hi ha creixement econòmic que genere la demanda que d'alguna manera semblava imparable als anys 80 i 90. Això ens pot fer ser molt més reflexius i buscar alternatives més econòmiques pel que fa a costos ambientals i energètics.

P: Hi ha prevista una transferència d'aigua des del Segre fins a alguns pobles de conques internes i és previst finançar-ho amb ajuts europeus...

R: Gràcies a aquest canal que ha de fer créixer l'ametlla regable són 70.000 ciutadans catalans que hi viuen al voltant que no tenien resolt els problemes d'abastament, 66 pobles que tindran garantit el subministrament d'aigua potable gràcies al Segarra-Garrigues. Hi ha un punt on conques internes i Ebre coincideixen. Hi ha quatre pobles que tenen la meitat del terme al Segre i l'altra meitat, en conques internes, i només tenen dos possibilitats d'abastament: una, des del Segre, i l'altra, probablement més cara i més irresponsable, des del CAT, des de Valls, i també fora aigua de l'Ebre. Per tant, res més lògic que aprofitar una infraestructura que passa pel seu terme. És un tema de responsabilitat.

P: De fet, la Diputació de Castelló ho equipara.

R: No és comparable. El tema de Castelló està resolt. Si hi hagués problemes d'abastament, s'haurien de

plantejar amb una llei, no amb una ordre ministerial. No és el cas. Castelló ha tingut moltes inversions, les seues demandes cobertes, i en aquest moment no hi ha una demanda concreta. Sí que hi ha un desig, la gran discussió territorial, però no s'ha generat el problema. I l'alternativa no està prevista en l'actual pla hidrològic.

P: Que vostè s'hi pronuncie està molt bé, però la sentència obliga a fer-ho al Consell de Ministres. La sentència va ser el 22 de juny; per tant, si a l'agost era inhàbil, com diu, els dos mesos de termini expiraven el 22 de setembre?

R: Bé, es pot fer, tenim dies. Hi haurà més consells de ministres fins que expire la legislatura. La sentència l'únic que demana és que el govern s'hi pronuncie, i ho farem. La resposta és clara: no està previst a la llei; per tant, caldria una llei, i no és el cas.

P: La resposta és que no hi ha temps?

R: Nosaltres no tenim voluntat de fer-ho i no estava previst al programa, però la resposta és que no hi ha temps, perquè no hi ha Corts.

P: Hi ha qui sospita molt que el Xerta-Sénia pugui ser un canal per a un futur transvasament a Castelló.

R: Aquest és un vell axioma que ja es va plantejar des que el van fer les auto-

ritats franquistes, però no ha sigut així. El govern català el va reprendre com una solució a la sobreexplotació dels aqüífers a un cost energètic molt alt amb els pous de la zona. Per tant, és una infraestructura per regar les hectàrees que es regaven de pous, que es mal regaven, i consolidar l'agricultura a l'entorn de Tortosa i la comarca. No dóna per a més.

P: Què passa amb el pla de conca?

R: Està tècnicament acabat. L'hauríem de traure a exposició pública, si no estiguéssim en moment electoral. És un riu molt fràgil. No pot donar resposta a ciutadans de fora de l'Ebre, perquè no hi ha més, i la gran alternativa als transvasaments ha sigut la dessalinització.

P: I no seria sensat pensar que cal prioritzar la demanda de la part final del riu, perquè és la demanda mediamineral?

R: Per descomptat, és bàsic, per això dic que la xarxa d'indicadors ambientals és fonamental per dir el que volem, per garantir un riu viu.

P: El pla de conca sortirà amb un règim de cabals?

R: Es dibuixen i es configuren els usos, la demanda, la capacitat i la gestió, i acaba dibuixant un conjunt del pla de conca en què el fonamental és no desequilibrar el riu. I el punt de ruptura de l'equilibri és la fragilitat del Delta.

P: Aquest règim de cabals hauria de ser superior al que hi ha ara?

R: Diria que en aquest moment moltes de les aportacions que s'han fet són cartes als Reis Mags. El riu no pot satisfer les demandes que algú ha pogut somiar. Sí que hem fet avenços, amb regulació fora de l'ebre. Estem generant nous recursos i això ens permet ser optimistes. La capacitat de regulació actual ens permet parlar de fluxos continuats. La necessitat de refrigeració de la central marca uns límits, i els indica-

dors del Delta. La meua aposta és més aigua per al Delta.

P: Més de la que hi ha ara?

R: Més aigua per al Delta.

P: Sense arribar a la proposta del Parlament?

R: Bé, personalment ho tinc molt clar, com a secretari d'Estat he de ser prudent i he d'esperar al temps d'exposició pública. S'ha de fer l'esforç màxim de diàleg i debat per configurar una proposta de conca global que faça possible la pervivència del riu.

P: Què dirà el programa electoral del PSOE en política hidrològica?

R: Parlarà bàsicament de la unitat de conca, de la gestió, de complir la directiva marc, de satisfer les demandes dels ciutadans i ser absolutament respectuosos amb els interessos ecològics dels sistemes hídrics espanyols.

P: Com estan tots els projectes d'A-cuam al territori?

R: Estic satisfet de com han anat les

PLA HIDROLÒGIC

“La meua aposta és més aigua per al Delta, però he de ser prudent”

coses. Primer hi va haver una decisió important amb una inversió potent per reduir un episodi que era clarament una de les taques que el nostre riu tenia. Fa quatre anys, vaig imposar una sèrie de condicionants nous, com ara que aquesta obra havia d'anar acompanyada d'un pla de restitució al territori. No podia ser que els pobles del costat del riu no tinguessen aigua a l'estiu i que algú es plantegés transvasos a centenars de quilòmetres. Són més de 70 obres en aquestes comarques. N'estic molt content. I en global, ha sigut una inversió de més de 300 ME que cal continuar executant. ■